

Η «Συμφωνία των Πρεσπών», ως τμήμα σχεδίου διαμελισμού της Ελλάδος

Γιώργος Ρωμανός

Τα στοιχεία της διεθνούς απάτης και τα ντοκουμέντα για την ακύρωσή της

Με βάση τη «Σύμβαση της Βιέννης» και τη διεθνή νομολογία, η «Συμφωνία των Πρεσπών» είναι μια διεθνής απάτη-έγκλημα εναντίον της Ελλάδος.

Και, γι' αυτή την παγκόσμιας διάστασης απάτη με την οποία κλέβεται το όνομα, η γλώσσα, η εθνότητα και η ιστορία της μοναδικής Μακεδονίας των Ελλήνων, είχε τοποθετηθεί υπέρ της Ελλάδος και ο τέως πρόεδρος των ΗΠΑ, κ. Κλίντον.

Ο οποίος, κατά τη διάρκεια της θητείας του, είχε πει: «ε, το ξέρει όλος ο κόσμος, ότι ο Μέγας Αλέξανδρος ήταν Έλληνας...».

Ο ίδιος, στις 2 Οκτωβρίου 1992, έκανε επίσημη γραπτή δήλωση στην οποία έγραφε: «Στηρίζω την πρόσφατη απόφαση της Ευρωπαϊκής Ένωσης σύμφωνα με την οποία η νοτιότερη πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία αναγνωρίζεται ως ανεξάρτητο κράτος υπό τον όρο να μην περιλαμβάνεται στην ονομασία της η λέξη «Μακεδονία».

Και πιο κάτω: «Περί τα τέλη του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου η χρήση αυτού του ονόματος [...] χαρακτηρίστηκε από τον τότε υπουργό Εξωτερικών της χώρας μας (εννοεί την δήλωση Edward Stettinius, 26, Δεκεμβρίου, 1944) «ως προκάλυμμα για επιθετικές ενέργειες εναντίον της Ελλάδας, ενώ θα μπορούσε, επίσης, να αποτελέσει και πάλι πηγή αποσταθεροποίησης και διαμάχης».

Και κατέληγε λέγοντας: «Η θέση των Ηνωμένων Πολιτειών πρέπει να είναι ξεκάθαρη. Εάν το νέο αυτό κράτος επιθυμεί την αναγνώριση της Αμερικής, θα πρέπει κατ' αρχάς να δεχθεί τις αρχές της Τελικής Πράξης του Ελσίνκι, (1975) να ικανοποιήσει τις γείτονες χώρες και την παγκόσμια κοινότητα όσον αφορά τις προθέσεις του, ότι δηλαδή είναι ειρηνικές και σύμφωνες με την απόφαση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία απορρίπτει τη χρήση του ονόματος Μακεδονία.

Η Κυβέρνηση Κλίντον θα υπερασπιστεί αυτές τις αρχές και θα διασφαλίσει την ικανοποίηση των νόμιμων συμφερόντων της Ελλάδος.».

Να λοιπόν που δεν μιλάμε μόνο εμείς, για: «επιθετικές ενέργειες έναντιον της Ελλάδας» που «θα μπορούσαν να αποτελέσουν και πάλι πηγή αποσταθεροποίησης και διαμάχης», σε περίπτωση που τα Σκόπια ονομαστούν «Μακεδονία».

Ωστόσο, οι σύγχρονες πολιτικές και στρατοβιομηχανικές ελίτ των ΗΠΑ, διαψεύδοντας την πολιτική συνέχεια του ίδιου του κράτους τους, λένε σήμερα τα εντελώς αντίθετα, από τους Κλίντον και Στετίνιους.

Κάποιοι δεν καταλαβαίνουν, ότι ειδικά η Ιστορία του Μεγάλου Αλεξάνδρου και της παγκόσμια μοναδικής Μακεδονίας των Ελλήνων δεν ξαναγράφεται με ψεύδη.

Και αυτό εκθέτει την ηγέτιδα δύναμη του πλανήτη, πράγμα που σημαίνει πολλά.

Υποστηρίζοντας, αυτές οι ελίτ, τη «Συμφωνία των Πρεσπών» έρχονται σε αντίθεση με τη συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού, σε ποσοστό που ξεπερνά το 75%, το οποίο την θεωρεί προδοτική.

Και επειδή για τους Έλληνες δεν θα υπάρξει ποτέ συμβιβασμός σε αυτό το θέμα υπάρχει μόνο μία λύση: οι ΗΠΑ να αναγνωρίσουν τα Σκόπια με το αληθινό εθνικό όνομα των Σλαβοαλβανών κατοίκων τους. Δηλαδή, ως «Σλαβοαλβανική Δημοκρατία», ή όπως αλλιώς θέλουν χωρίς τη λέξη «Μακεδονία» και τα παράγωγά της.

Για ιστορική απάτη μιλούν και οι 371 διεθνούς φήμης καθηγητές πανεπιστημίων οι οποίοι, στις 18 Μαΐου 2009, έστειλαν επιστολή, στον πρώην πρόεδρο Ομπάμα, μόνο που εκείνος έμεινε παγερά αδιάφορος.

Και αναφέρουν, μεταξύ άλλων το εξής, επί λέξει: «Πιστεύουμε ότι αυτή η ανοησία έχει ξεπεράσει κάθε όριο και ότι οι ΗΠΑ δεν έχουν καμιά δουλειά να υποστηρίζουν την παραποίηση της ιστορίας.».

Διεθνή απάτη αποτελεί και το ΑΡΘΡΟ 7,1, της «Συνθήκης», που λέει ότι: «η εκατέρωθεν αντίληψη ως προς τους όρους «Μακεδονία» και «Μακεδόνας» αναφέρεται σε διαφορετικό ιστορικό πλαίσιο και πολιτιστική κληρονομιά.» Ναι, «διαφορετικό»!

Όμως έτσι ανατρέπεται για πρώτη φορά παγκόσμια η σημασία των λέξεων. Π.χ. η λέξη (σημαινόμενο) «δέντρο», φανερώνει ένα συγκεκριμένο (σημαίνον), κάτι με ρίζα, κορμό, κλαριά, φύλλα.

Δεν μπορεί να λες δέντρο κι ο ένας να καταλαβαίνει αυτό που όλοι καταλαβαίνουμε κι ο άλλος να εννοεί λαχανικό.

Έτσι, όταν λέμε «Μακεδονία» αυτό σημαίνει κάτι το απολύτως συγκεκριμένο και καθορισμένο, ιστορικά, πολιτισμικά, γλωσσικά, εθνοτικά.

Αλλά, η «Συμφωνία των Πρεσπών» μάς λέει ότι θα υπάρχουν στο μέλλον δύο σημασίες για την ίδια ακριβώς λέξη. Μία για την δήθεν «Μακεδονία» των Σκοπιανών και άλλη σημασία για την μοναδική Μακεδονία των Ελλήνων.

Σημειώνω πως αυτή η απάτη της διπλής σημασίας παραβιάζει το ΑΡΘΡΟ 31 της «Σύμβασης της Βιέννης».

Κορυφαία απάτη αποτελούν και τα όσα ακούγονται, περί του ότι δήθεν η «Συνθήκη του Βουκουρεστίου», 1913, αναφέρει «3 Μακεδονίες», και με τα φανταστικά ποσοστά: «Μακεδονία του Αιγαίου» (51%), σερβική Μακεδονία του Βαρδάρη (39%), και Βουλγαρική Μακεδονία του Πιρίν (10%).

Αλλά, η «Συνθήκη του Βουκουρεστίου» πουθενά δεν αναφέρει αυτά τα ψεύδη.

Έτσι, προκαλώ ξανά δημόσια όσους είναι στρατευμένοι σε ανθελληνικά συμφέροντα να προσκομίσουν έστω και μία έγγραφη συμφωνία της Ελλάδος, διμερή ή διεθνή, η οποία να αναφέρει αυτά τα απολύτως επινοημένα και πλαστά ποσοστά των δήθεν «3 Μακεδονιών».

Τους καλώ και τώρα να προσκομίσουν έστω και ένα επίσημο χαρτί με την υπογραφή της Ελλάδος, ένα..., ειδάλλως να σωπάσουν για πάντα.

Τρία μοναδικά και αδιαμφισβήτητα ντοκουμέντα:

1. Ο τουρκικός χάρτης, 1993, των δήθεν «3 Μακεδονιών».

Αυτός είναι πλαστογραφημένος χάρτης των Τούρκων, του 1993, με τις «3 Μακεδονίες», όπως τον δημοσίευσε η Σκοπιανή εφημερίδα Βέτσερ, με την ως άνω σχετική λεζάντα. Ο χάρτης βρίσκεται στο βιβλίο «Η Μακεδονία δεν είναι ελληνική», σ. 81, των Τούρκων στρατηγών Κουρμάι Μπασκανλίγκι (βοηθός Αρχηγός του Επιτελείου της Τουρκίας) και του στρατηγού Οζνάλ Ερντογάν, το οποίο τυπώθηκε στην Άγκυρα, το 1993. Κάθε σχόλιο περιττεύει.

Во 1993 година помошеникот началник на Генералштаб на Турција, генерал Курмај Басканлиги заедно со генералот Ердоган Ознал во Анкара ја издадоа книгата под наслов „Македонија не е грчка“.

2. Σύγχρονος (2018) χάρτης Σκοπίων επάνω σε βενετσιάνικο χάρτη του 1237 μ. Χ. και τι αποδεικνύει.

Ο λευκός χάρτης, (2018), του κράτους των Σκοπίων επάνω σε Βενετσιάνικο χάρτη του 1237 μ.Χ. Ξύνοντας ηλεκτρονικά τον σκοπιανό χάρτη στον νότο αποκαλύπτεται στα λατινικά η αρχαία Πελαγονία. Από αριστερά προς τα δεξιά: οι Πρέσπες, το Μοναστήρι (όπου και η σύγχρονη μητρόπολη Πελαγονίας), το Γευγελή και η λίμνη Δοϊράνης. Σήμερα από την αρχαία Πελαγονία ανήκουν στο κράτος των Σκοπίων οι περιοχές γύρω από τις πόλεις: Μοναστήρι (Μπίτολα), Πρίλαπος (Πρίλεπ), Γευγελή (Γκευγκελίγια), και στην Ελλάδα μια ευρεία περιοχή γύρω από τη Φλώρινα.

Άρα το 1237 μ.Χ. 600 χρόνια αφότου ήρθαν (τον 6ο-7ο αι.μ. Χ.) οι Σλάβοι στην περιοχή ζούσαν και ζουν σήμερα, από νότο προς βορρά, στα εδάφη: Πελαγονίας, Παιονίας, Δαρδανίας, όπου και η πρωτεύουσά τους Σκόπια. Δηλαδή, ΠΑΝΤΟΤΕ μεταξύ του κράτους των Σκοπίων και της Μακεδονίας μεσολαβούσε η Πελαγονία, χώρα που κατοικούσαν από Ηπειρωτικό φύλο και κατακτήθηκε από τον Φίλιππο Β΄. Έτσι τα εδάφη των Σκοπιανών ΠΟΤΕ δεν έφταναν μέχρι τα εδάφη της Μακεδονίας.

3. Το μοναδικό «ποτήρι» του Αλέξανδρου, 730 π.Χ., και τι αποδεικνύει.

Το «ποτήρι» του Ακέσανδρου, 730 π.Χ., αρχαία Μεθώνη, Περί-
 ας, δηλαδή από την καρδιά της αρχαίας Μακεδονίας, βρέθηκε μαζί με ακό-
 μη 190 ενεπίγραφα «ποτήρια» από τον έφορο αρχαιοτήτων κ. Μάνθο Μπέ-
 σιο και τους συνεργάτες του. Το «ποτήρι» γράφει στα Ελληνικά: «...Ακε-
 σάνδρου εμί ποτέριον [...] όμμ- ή χρεμ]άτον στερήσ[ετ]αι». Δηλαδή: «είμαι
 το ποτήρι του Ακεσάνδρου κι (όποιος με πάρει) θα χάσει τα μάτια του (ή τα
 χρήματά του). Η φράση είναι γραμμένη σε ιαμβικό ρυθμό της ελληνικής
 γλώσσας. Μετά από αυτή την ανακάλυψη, τα ευρήματα γραφής, στη γη
 της Μακεδονίας χρονολογούνται από το 730 π.Χ., δηλαδή, 80 ολόκληρα
 χρόνια πριν από τον αθηναϊκό αποικισμό της Μακεδονίας. Κι αυτό
 σημαίνει ότι στη Μακεδονία του 730 π. Χ. μιλούσαν και έγραφαν ελληνικά
 πολλά χρόνια πριν καν έρθουν οι Αθηναίοι. Έτσι αποδεικνύεται ότι ΠΟΤΕ
 δεν υπήρξε «Μακεδονική» γλώσσα, ώστε να χτιστεί επάνω της η δήθεν
 «Σλαβομακεδονική» γλώσσα και οι πλαστοί «Σλαβομακεδόνες».

**Οι Σκοπιανοί ανατρέπουν όσα υπέγραψαν στη «Συμφωνία
 των Πρεσπών».**

Η «Συμφωνία των Πρεσπών» στο Προοίμιό της προβλέπει τα
 εξής για τα δύο Μέρη: «να θέσουν μόνιμα τέλος σε οιοσδήποτε εχθρικές
 συμπεριφορές [...] και να απέχουν από κάθε είδους αλυτρωτισμό και
 αναθεωρητισμό.» Ενώ, τα ίδια προβλέπονται και στο ΑΡΘΡΟ 18, της «Συν-
 θήκης της Βιέννης» την οποίο έχει κυρώσει η χώρα μας: (Ν.Δ. 402/1974
 «Περί κυρώσεως της από 23 Μαΐου 1969 Συμβάσεως της Βιέννης περί του
 Δικαίου των Συνθηκών και του προσηρτημένου αυτή παραρτήματος, ΦΕΚ
 Α' 141).

Ωστόσο, ο κ. Ζάεφ ακύρωσε στην πράξη την «Συμφωνία των
 Πρεσπών» από την πρώτη κιόλας μέρα, με τις διακηρύξεις του περί «Μα-
 κεδονίας», σκέτη, χωρίς καν το «Βόρεια», περί των ανυπόστατων «Μακε-
 δόνων» του, την δήθεν, «μακεδονική γλώσσα», τον «μακεδονικό στρατό»,
 κ.λπ. Στις 20/9/2018, μάλιστα, διακήρυξε ότι: «η βόρεια Ελλάδα είναι
 Ελλάδα, η δυτική Βουλγαρία είναι Βουλγαρία. Δεν υπάρχει άλλη Μακεδο-
 νία πέρα από τη δική μας. Αυτή είναι η μόνη Μακεδονία και δεν υπάρχει
 άλλη στον κόσμο.».

Πρόσφατα, και ΜΕΤΑ την υπογραφή της «Συμφωνίας» οι Σκο-
 πιανοί, αρνήθηκαν να αλλάξουν στο Σύνταγμά τους το ΑΡΘΡΟ 36, το οποίο
 θέτει ξεκάθαρα θέμα «Μακεδονικού αλυτρωτισμού», δηλαδή ψευδο-
 αλυτρωτισμού για την Ελλάδα. Κι αυτό αποτελεί ξεκάθαρη παραβίαση της
 «Συμφωνίας», πριν καν αυτή κυρωθεί, όπως και λόγο ακύρωσής της.

Έτσι, τα πράγματα είναι ωμά: «Μακεδονισμός» χωρίς Μέγα Αλέξανδρο για τους Σκοπιανούς δε υπάρχει. Γιατί, αν αφαιρέσουν από το παραμύθι τους τον μέγιστο Έλληνα βασιλιά, θα είναι σαν να παραδέχονται τη Βουλγαροσλαβική εθνοτική ταυτότητα και γλώσσα τους. Και αυτός είναι ο λόγος που η Βουλγαρία σήμερα, αν και αναγνώρισε τα Σκόπια ως «Δημοκρατία της Μακεδονίας», δεν αναγνωρίζει μακεδονικό έθνος ή γλώσσα. Ούτε καν η Βουλγαρία!

Δέκα προτάσεις και λύση: η καταγγελία της «Συμφωνίας των Πρεσπών».

Πριν αναφέρω απολύτως συγκεκριμένες προτάσεις επίλυσης του όλου ζητήματος θέλω να υπενθυμίσω, ότι στο ΑΡΘΡΟ 19 της «Συμφωνίας των Πρεσπών», και στο 19,2, γράφεται, πως, όταν υπάρξει διαφωνία μεταξύ των Μερών αυτά μπορούν να προσφύγουν στο Διεθνές Δικαστήριο.

Άρα, εδώ διαψεύδονται όλοι οι εθνομηδενιστές που με τις πράξεις τους μας οδήγησαν σε αυτή τη ζοφερή πραγματικότητα, και μας λένε, ότι όλα τελείωσαν μόνο με την υπογραφή του ελληνώνυμου Υπουργού των Εξωτερικών μας. Ο οποίος ως γνωστόν μετά την δημόσια και ολοκληρωτική διαφωνία των ΑΝΕΛ δεν υπέγραψε με κυβερνητική εντολή, ενώ η μήνυση εναντίον του για εσχάτη προδοσία έχει διαβιβαστεί από 2 εισαγγελείς στη Βουλή.

Κι όμως βάσει της «Σύμβασης της Βιέννης», κατά κανόνα λήγουν με καταγγελία μόνο οι διμερείς συνθήκες.

Η καταγγελία αποτελεί πάντοτε μονομερή πράξη, για μια χώρα, οποτεδήποτε αυτή κρίνει. Το τονίζω: μονομερής πράξη και όποτε στο μέλλον κρίνει μία χώρα. Άρα, και μετά την κύρωση μιας διμερούς συνθήκης μπορούν να αλλάξουν τα πάντα, ακόμη και το όνομα ενός κράτους αλλάζει αρκεί αυτό να καταγγελθεί.

Θα δώσω μόνο δύο από αρκετά διεθνή παραδείγματα καταγγελίας, τα οποία αποτελούν νομικό προηγούμενο:

α. Η περίπτωση της Αυστρίας, η οποία μετά τη διάλυση της Αυστρο-ουγγρικής Αυτοκρατορίας (Δυαδική Μοναρχία) το 1918 ανακήρυξε την ανεξαρτησία της ως «Δημοκρατία της Γερμανικής Αυστρίας». Ωστόσο, μετά από απαίτηση των Δυνάμεων της ΑΝΤΑΝΤ, άλλαξε το όνομα αυτό με τροποποίηση του Συντάγματός της σε «Δημοκρατία της Αυστρίας».

β. Η Αυστρία υποχρέωσε τη Σλοβενία να αποσύρει χαρτονόμισμα, που απεικόνιζε το θρόνο της Καρινθίας, περιοχή της Αυστρίας με σλοβενική μειονότητα. Και εδώ ανοίγει ο δρόμος για καταγγελία των κλεμ-

μένων ελληνικών συμβόλων, κατεδάφιση αγαλμάτων, αλλαγή ονομάτων, κ.λπ.

Θεμελιώδης προϋπόθεση για ακύρωση της «Συμφωνίας των Πρεσπών» –και ταυτόχρονα σχέδιο δουλείας για την Ελλάδα– είναι να συνεχιστεί η λαϊκή επανάσταση συνειδήσεων, όπως ήδη εκφράστηκε στα τεράστια συλλαλητήρια. Να αποδοκιμάζει διαρκώς ο λαός τις πολιτικές και τα πρόσωπα που μας οδηγούν στον όλεθρο, πιέζοντας ασφυκτικά κυβερνώντες και κόμματα τα οποία έχουν δηλώσει, ότι θα υπερψηφίσουν την προδοτική «Συμφωνία».

Εάν και εφόσον κυρωθεί η «Συμφωνία των Πρεσπών» ακόμη και τότε, όπως προανέφερα, μπορεί να καταγγελθεί από πολιτικούς και πολίτες που έχουν εθνική και πατριωτική συνείδηση. Σε αυτό το πεδίο θα απαιτηθούν αγώνες νομικοί-δικαστικοί, τόσο στην Ελλάδα όσο και Διεθνώς. Και αυτό πρέπει να γίνει από καλά συγκροτημένες ομάδες νομικών και με οργανωμένες συμμαχίες. Ήδη έπρεπε να είχαν ξεσηκωθεί οι περιφέρειες της Μακεδονίας μας, οι δικηγορικοί σύλλογοι, όλης της χώρας, και τα εμπορικά επιμελητήρια. Όλοι πρέπει να πάρουν θέση τώρα! Αύριο θα είναι πολύ αργά, και η καταστροφή για την Ελλάδα θα είναι μεγαλύτερη από εκείνη του 1922. Θα είναι ολοκληρωτική.

Η υπόθεση εκκρεμή για εκδίκαση, στις 7 Δεκεμβρίου, στο Συμβούλιο της Επικρατείας κατόπιν προσφυγής των Παμμακεδονικών οργανώσεων που πρωτοστατούν στον αγώνα. Έχω ξαναπεί, ότι στις 7 Δεκεμβρίου, η νομοθεσία επιτρέπει, παράλληλες προσφυγές και άλλων φορέων ή και ιδιωτών των οποίων θίγονται τα νόμιμα δικαιώματα: εθνικά, πολιτιστικά, εμπορικά. Θυμίζω πολύ συνοπτικά, ότι η «Συμφωνία» παραβιάζει θεμελιώδεις αρχές του Συντάγματος, ειδικά της λαϊκής κυριαρχίας, και άλλα βασικά άρθρα. Δεν λαμβάνει καν υπόψη της την απόφαση του Αρείου Πάγου, του 2009, η οποία έκρινε ως ανύπαρκτη τη «μακεδονική» γλώσσα και ανύπαρκτο το “Μακεδονικό” έθνος. Ήδη προανέφερα, ότι συγκρούεται με αναγκαστικούς κανόνες του Γενικού Διεθνούς Δικαίου, και παραβιάζει τη «Συνθήκη της Βιέννης» σε πολλά σημεία.

Εκτός από την διάπραξη διεθνούς απάτης, λόγω χρήσης πλαστών στοιχείων, η «Συμφωνία» δεν περιλαμβάνει: όρους λύσης, αποχώρησης, καθώς και καθορισμένο όργανο καταγγελίας, ως θεματοφύλακα, και πολλά άλλα, που επιβάλλει η διεθνής νομολογία.

Συγκεκριμένα, στον διεθνή χώρο, η Ελλάδα με μία πατριωτική κυβέρνηση ή όπου επιτρέπεται και μέσω ατομικών καταγγελιών μπορεί να

προσφύγει για τους εξής δέκα λόγους, σε αντίστοιχα διεθνή δικαστήρια και οργανισμούς τα οποία αναφέρω συνοπτικά:

1. Στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, για μη εφαρμογή της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, λόγω της κλοπής και καταπάτησης των πολιτιστικών και πολιτικών δικαιωμάτων των Ελλήνων κατοίκων της μοναδικής ελληνικής Μακεδονίας. Το δικαστήριο παρέχει τη δυνατότητα ακόμη και ατομικής προσφυγής.

2. Στο (άλλων αρμοδιοτήτων) Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης γιατί παραβιάζονται οι αξίες και οι αρχές του Συμβουλίου της Ευρώπης. Σημειώνω, ότι δεν έχει εκδοθεί ακόμη κάποια νεώτερη απόφαση της ΕΕ και άρα ισχύει η προηγούμενή της, στις 16/9/1991, όπου με τρεις όρους, απορρίπτεται η χρήση του ονόματος «Μακεδονία» για τα Σκόπια.

3. Στοιχεία για προσφυγή υπάρχουν και στη γραπτή δήλωση τού τέως προέδρου των ΗΠΑ, κ. Κλίντον που, στις 2 Οκτωβρίου 1992, ζητούσε συμμόρφωση του κράτους των Σκοπίων στην Τελική Πράξη του Ελσίνκι, (1975), και ειδικά ως προς την ΑΡΧΗ VII.

4. Η «Συμφωνία των Πρεσπών» αντιτίθεται στις διεθνείς συμβάσεις προστασίας πολιτιστικής κληρονομιάς: Σύμβαση της Χάγης του 1954, (N.360/1976, N.1126/1981, N.3028/2002). Άρα μπορεί να προσβληθεί στο Διεθνές Δικαστήριο Δικαιοσύνης (International Court of Justice), της Χάγης.

5. Με τη «Συμφωνία των Πρεσπών» παραβιάζεται η Σύμβαση της UNESCO η οποία έχει κυρωθεί από το Ελληνικό Κοινοβούλιο (N.3521/2006), γιατί προκαλείται σύγχυση στην πολιτιστική ταυτότητα των λαών και εθνών. Η Ελλάδα οφείλει να προσφύγει στον ΟΗΕ με δεδομένη και την παράμετρο, ότι στο Συμβούλιο Ασφαλείας έχουν ειδικά δικαιώματα τα μόνιμα μέλη του: Ρωσία και Κίνα, τα οποία δεν συμφωνούν με την επέκταση του ΝΑΤΟ. Και βάσει του ψηφίσματος 845, 3, του Συμβουλίου Ασφαλείας, έχουν δικαίωμα βέτο. Αυτό ήδη εξαγγέλθηκε από το Ρωσικό Υπουργείο Εξωτερικών, προ ημερών.

6. Σημαντικό ζήτημα ακυρότητας, το οποίο ήδη ανέφερα και στο Α΄ Μέρος αυτού του κειμένου, είναι και το ότι κ. Μάθιου Νίμιτς, είχε πάρει από τον ΟΗΕ εντολή ΜΟΝΟ για τη διευθέτηση του «Ονόματος» των Σκοπίων και όχι για μια «Συμφωνία» «στρατηγικής και εταιρικής σχέση» με σκοπό την ένταξη στο ΝΑΤΟ και την ΕΕ. Κι όμως ξευτελίζοντας κάθε διεθνή νομιμότητα επικύρωσε την «Συμφωνία των Πρεσπών» αναγραφόμενος μάλιστα σε αυτήν ως «Μάρτυρας». Το ότι ο κ. Μάθιου Νίμιτς παρανόμησε βαρύτατα και υπερέβη τις αρμοδιότητές του σε βαθμό υπέρτατης

κατάχρησης αποδεικνύεται από τα εξής 2 έγγραφα τα οποία βρίσκονται καταχωρημένα στα σχετικά αρχεία του ΟΗΕ με τους κωδικούς:

6.1. UN doc. S/RES/817, (1993), Preambulatory Clause (3), και
6.2. στην απολύτως σχετική επιστολή του τότε γ.γ. του ΟΗΕ Μπούτρος-Μπούτρος Γκάλι την οποία έστειλε στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ, κατά την συζήτηση του γνωστού Σχεδίου Βανς-Όουεν (1993), με κωδικό: UN Doc. S/RES/25855 (28 May 1993), «Letter Dated 26 May 1993 from the Secretary General Addressed to the President of the Security Council,» paras 12-13.

Για την μέγιστη αυτή παρανομία του ο κ. Μάθιου Νίμιτς θα δώσει λόγο στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ, όταν και όποτε φτάσει η «Συμφωνία των Πρεσπών» προς επικύρωση εκεί. Με δεδομένο ότι στο εν λόγω «Συμβούλιο» όλες... οι μεγάλες δυνάμεις έχουν δικαίωμα βέτο.

7. Η «Συμφωνία των Πρεσπών» παραβιάζει σχετικές πράξεις του Οργανισμού Ασφάλειας και Συνεργασίας στην Ευρώπη (ΟΑΣΕ).

8. Η Ελλάδα μπορεί να προσφύγει και επικαλούμενη την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου (1950), της Ρώμης. Αφού με τη «Συμφωνία των Πρεσπών» καταπατούνται βασικά ανθρώπινα δικαιώματα των Ελλήνων και θεμελιώδεις ελευθερίες τους.

9. Η «Συμφωνία των Πρεσπών» συγκρούεται με την Ευρωπαϊκή Σύμβαση του Στρασβούργου περί Ιθαγένειας, (6 Νοεμβρίου 1997), σύμφωνα με την οποία τα συμβαλλόμενα κράτη κατά τη σύναψη συμβάσεων σε ζητήματα ιθαγένειας πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα νόμιμα συμφέροντα των κρατών όσο και των ατόμων. και,

10. Η «Συμφωνία» παραβιάζει δομικές διεθνείς συνθήκες που εγγυώνται την ύπαρξη του σημερινού ελληνικού κράτους, όπως: το Πρωτόκολλο Αθηνών, 1913, τη Συνθήκη του Βουκουρεστίου, 1913, και τη Συνθήκη της Λοζάννης, 1923. Δεν μπορεί ο διεθνής παράγων να απορρίπτει ως παράνομη την απαίτηση του κ. Ερντογάν για αναθεώρηση της Συνθήκης της Λοζάννης εναντίον της Ελλάδος και αυτό να επιτρέπεται στην πράξη για τα Σκόπια.

Κλείνοντας, υπενθυμίζω τι απέγινε με το Σχέδιο Ανάν, του 2004, στην Κύπρο, και με τις επαίσχυντες διεθνείς απειλές που δέχτηκε τότε το νησί. Κι όμως ο λαός υπό τον ηρωικό ηγέτη του, Τάσο Παπαδόπουλο, δεν υπέκυψε. Και δικαιώθηκε.

Σήμερα στην Ελλάδα στη θέση του ελλείποντος ηγέτη βρίσκεται ο ελληνικός λαός, με μία σπάνια εθνική ομοψυχία στο μέγιστο ζήτημα της

Μακεδονίας. Κι ας έχει απέναντί του μία κυβέρνηση που κυβερνά τρέμοντας μπροστά παλλαϊκό αίτημα του λαού για δημοψήφισμα.

Όμως, και μέρος της αντιπολίτευσης που είναι έτοιμη να καρφώσει με ψήφους-καρφιά των βουλευτών της το φέρετρο όπου θέλουν να βάλουν την ολοζώντανη μοναδική Μακεδονία των Ελλήνων.

Όμως δεν θα τους περάσει. Ο αγώνας θα συνεχιστεί με οποιεσδήποτε εξελίξεις, συνθήκες και για όσο χρόνο απαιτηθεί. Γιατί η Μακεδονία είναι Ελλάδα και μόνο, και χωρίς τη Μακεδονία αρχίζει η διάλυση της χώρας μας.

Έτσι, ισχύει ξανά, σήμερα περισσότερο από ποτέ, αυτό που είπε ο Ίωνας Δραγούμης: «αν τρέξουμε να σώσουμε τη Μακεδονία η Μακεδονία θα μας σώσει». Το καθήκον μας είναι αγώνας ασταμάτητος μέχρι την τελική δικαίωση.

Γιώργος Ρωμανός
Συγγραφέας και ιστορικός ερευνητής
www.bankingnews.gr